

S behöver en kvinnlig ledare

Ingen förändring av politiken kommer att ske om någon av Göran Perssons närmaste män väljs till partiordförande.

■ Socialdemokraterna uppnådde ett dåligt valresultat. Trots att tiotusentals frivilliga valarbetare inom partiet och facket gjorde ett utmärkt arbete så räckte det inte.

Socialdemokratins framtid är inte i första hand beroende av vem som är partiordförande. Den bestäms av vår förmåga att utforma en politik i människors intresse och som främjar social rättvisa. Parollen om det gröna folkhemmet måste konkretiseras och göras begriplig. Riktmärket får under inga förhållanden vara att försöka bli ett mittenparti och att röra sig mot höger. Socialdemokratin ska vara en radikal och samhällsförändrande kraft.

Inom vårt parti och även inom facket finns det både kvinnor och män som klarar av uppgiften att

INLÄGGET

Anna Hedh, s. kommunpolitiker och EU-parlamentariker

leda partiet och regeringen. Att frågan om en kvinnlig partiledare kommit i rampljuset är bra. Alldeles för många tycks automatiskt tro att de mest framträdande posterna är vikta för män. Naturligtvis är det ingen uttalad åsikt, men den frodas på ett omedvetet sätt. Hittills har alla socialdemokratiska partiledare från Hjalmar Branting till Göran Persson varit män. Detta patriarkala mönster måste brytas.

Feminismen är på modet och

vi får inte falla in i dåliga stämningar om ofrånkomliga motsättningar mellan kvinnor och män. Däremot måste vi inse att mäns överordning och kvinnors underordning var en realitet även då vi socialdemokrater styrde och ställde i Rosenbad. Orättfärdiga löneskillnader är ett talande faktum.

Inte bara symbolisk

Nu måste partiet bryta med alla patriarkala vanföreställningar. För att vi ska lyckas måste många åtgärder vidtas. Valet av en kvinnlig partiordförande blir mot den bakgrunden inte bara symbolisk.

Vårt parti och fackföreningsrörelsen har i mer än hundra år i stort sätt styrts av män. Man kan kanske tala om ett socialdemo-

kratiskt patriarkat. Jag medger att åtskilligt skett på jämställdhetens område, men det är långt ifrån tillräckligt. Privilegierade män förstår inte alltid de vardagsvillkor som gäller för kvinnor. Därför måste vi lyfta fram fler starka och radikala kvinnor som vågar stå för det gröna folkhemmets politik och som är beredda att ta strid för ett samhälle präglad av inte bara politisk utan även ekonomisk demokrati.

Bredda ansvaret

Den socialdemokratiske veteranen Sven Hulterström föreslår att SAP vid sidan av partiordföranden även utser en eller två vice ordförande. Det är ett bra förslag som kan medverka till att bredda ansvaret och lyfta fram

fler personer.

Nu inleds en process inom partiorganisationerna och distrikten. Det är hög tid att alla kvinnliga partimedlemmar tar del i arbetet. Alla de frågor som gäller kvinnors och mäns lika rättigheter måste in i diskussionen. Den hittillsvarande partiledningen har inte lyckats i några av sina viktigaste uppgifter.

Felaktiga signaler

Den som tror att Göran Perssons avgång är tillräcklig tar miste. Det skulle bli helt felaktiga signaler och ingen förändring av politiken skulle ske om nu någon av hans närmaste män valdes till partiordförande.

Socialdemokraterna bör välja en kvinnlig partiordförande!

Rysslands demokrati måste stöttas

■ Svar till Anders Bouij, insändare 3/11 med rubriken "Fjäsk och stövelslickeri".

Budskapet med min debattartikel "Ryssland – en energifull granne" 30/10 var att förmedla en realistisk bild av Rysslands allt starkare internationella position i anknytning till det informella mötet emellan EU och Ryssland i Lahti i Finland. Dessutom fokuserade jag medvetet på den med stor majoritet folkvalde ryske presidenten och statschefen, Vladimir Putins allt självständigare uppträdande, i kraft av den enorma ekonomiska utvecklingen i dagens Ryssland.

En utveckling vars förtjänst helt måste tillskrivas Putins ledarskap. Antingen man gillar det eller ej.

Den massmediala bilden av Ryssland är synnerligen enögd

just i Sverige. Detta kan ha sin historiska förklaring. Man för hela tiden fram negativa nyheter. Därför tänker vi lätt negativt så fort vi hör Ryssland.

Vi kopplar också ofta felaktigt ihop kommunismen även med det nya västvänliga Ryssland. Ja, det finns till och med folk som fortfarande säger "Sovjet" om Ryssland.

Det tycks vara svårt att ta till sig att Ryssland för första gången på över tusen år har fått ett demokratiskt styrelseskick. Ett republikanskt, demokratiskt, federativt politiskt statskick med en stark presidentmakt, som i USA. Denna demokrati måste till varje pris stöttas. Något som USA-presidenterna från Bill Clinton till George W Bush ofta framhållit.

Det finns stora problem i dagens Ryssland men en demokrati

behöver mycket lång tid på sig att utvecklas full ut och det måste vara en fortgående process.

Ryssland uppfyller enligt definitionen, redan i dag, helt kriterierna för demokrati, men det har bara gått 15 år sedan Sovjetunionens upplösning och mycket återstår att göra.

Det finns problem även i de västliga demokratierna. Vi har främst det demokratiska USA, vilket som enda land i världen bombat en försvarslös civilbefolkning med atomvapen och så har vi det demokratiska Israel som ännu inte uppfyllt kraven i ett stort antal FN-resolutioner och som bombat sönder Libanons infrastruktur till oigenkännlighet med över 1500 döda utan att lyckas med att uppnå krigsmålet. En ren terrorbombning och även den utförd av en demokrati.

I Sverige har vi fortfarande monarki med en statschef som ej är folkvald. Ett verkligt demokratiskt problem.

Till sist vill jag säga att jag framför min egen personliga, genomtänkta, faktabaserade analys om den strategiska utvecklingen i omvärlden. Detta gör jag bland annat i egenskap av internationell och EU-representant för socialdemokraterna, samt som medlem i Svenska FN-förbundet.

Jag vill främst framhålla det positiva i utvecklingen och inte fokusera hela tiden på det negativa och bakåtsträvande. Detta hoppas jag kommer att vara en tillgång för läsarna.

Göran Johansson

Ramsjö

s-internationell samt EU-representant, medlem i Svenska FN-förbundet

Avgå, Sven-Åke Thoresen!

■ Jag är socialdemokrat. Vi förlorade valet i Hudiksvalls kommun om man räknar antalet röster.

Folkviljan vill att den borgerliga alliansen ska styra vår kommun de närmaste fyra åren.

Självklart ska de göra detta. Folkviljan är större än den teknik med valkretsar som fick fram ett felaktigt majoritetsläge. Politikens innehåll måste alltid gå före makt.

Finns det inte två socialdemokrater i fullmäktige som är beredda att lägga ned sina röster i fyra år?

Om ni gör detta, har ni gjort demokratin en stor tjänst.

Vi socialdemokrater vässar våra argument och återkommer vid valet 2010.

Ivar Björk

Hudiksvall

Äldresatsningar i budgeten

■ Under valrörelsen lånade vi kristdemokrater vår röst till alla äldre som fått avslag efter avslag på sina ansökningar om särskilt boende. Vi stred för de som av ekonomiska skäl tvingades välja mellan hjärtmedicin och julklappar till barnbarnen. Vi vägrade acceptera att Sverige blivit ett land där människor var rädda för att åldras.

I dag vill vi därför berätta för alla de som av detta skäl gav oss sin röst den 17 september, att den nya budgeten innehåller en äldresatsning på 1,9 miljarder kronor nästa år.

Satsningen ska bland annat syfta till att förbättra det sociala och medicinska omhändertagandet av gamla. Ett investeringsstöd för boende till äldre kommer också att införas, för att avhjälpa den brist på platser i särskilt boende som uppkommit. Arbetet med att genomföra en värdighetsgaranti och ett fritt val i äldreomsorgen kommer också att påbörjas.

Grattis, alla äldre och anhöriga som vågade lita på att kristdemokraterna håller vad de lovar!

Anders Bergsten

kristdemokraterna i Bollnäs

Ta mobbning på allvar, skolor!

■ Läser i HT 2/11 återigen om mobbade barn som inte får hjälp. Var är alla vuxna?

När jag gick i skolan blev jag hårt åsatt med mobbning och fysiska påhopp och påhitt. Men ingen gjorde något åt det. Och det verkar inte vara någon skillnad i dag, 20 år senare.

Jag fick till svar hos min rektor att det var bara pojkestreck, och att dom retades med mig för att dom tyckte om mig. Hur får man det att låta i öronen på en tioåring som har sönderrivna kläder och blåmärken och sår som blöder? Att jag blev slagen för att jag är omtyckt!

Lika illa är det i dag för mina barn i skolans värld. Dom kommer hem med sönderrivna jackor, skolböcker som har varit nedstoppade i toalettstolarna, häftstift i byxorna – och dom är alldeles förtvivlade. Och när jag vänder mig till skolan får jag bara till svar att det är pojkestreck, bara bus mellan barnen, och att det inte är så farligt.

Man gör kanske ett tappert försök på ett föräldramöte, men ingen vill ta på sig att deras barn är mobbare och därför händer inget heller.

Varför tas inte mobbning på allvar? Det är år 2006 nu! Vad måste hända för att vuxna ska få upp ögonen för vad som faktiskt händer i våra skolor? Och varför är det alltid den utsatta som blir tvingad att byta skola och utstå mer förnedring i form av kuratorsamtal, och så vidare.

Varför tar man inte hand om dom som mobbar? Dom kan ju inte heller må så bra alla gånger.

Det förekommer mobbning på våra arbetsplatser, och det blir ett himla liv med facket, arbetsgivare och anställda – men i skolans värld händer ingenting!

Sluta ignorera problemet och sluta kalla all mobbning för pojkestreck! Inför nolltolerans!

Jag blir förbannad över denna nonchalans. Börja agera!

Orolig förälder i Iggesund

Saklig kritik saknas, Bouij

■ Det är mycket intressant att få ta del av den sakkunskap som Göran Johansson från Ramsjö besitter i politiska frågor som rör Ryssland men även om Cypern. Han har exceptionella kunskaper om dessa länder, och det är en glädje att få läsa dem i de insändare han skriver.

Vad som är "sanningen" vet väl ingen med säkerhet, och om Ryssland är på rätt väg nu kan väl ibland ifrågasättas. Men jag tror att de uppgifter Göran ger oss i sina inlägg är mycket väl underbyggda. Jag vet att Göran kan läsa och skriva ryska, och att Göran också är en sann demokrat. Vi studerade en kort tid tillsammans, och jag är helt säker på att Göran inte vare sig är fascist eller kommunistmedlöpare, vilket Anders Bouij i sin insändare 3/11 antyder med ordet stövelslickeri.

När nu Göran blir kritiserad av Bouij så finns det ingen saklighet i denna kritik utan det är mest en smädelse för Görans ställningstagande (fjäsk och stövelslickeri skriver Bouij), och detta finner jag ledsamt. Vill man kritisera ska man göra detta med motargument, och inte som i fallet där Anders Bouij helt saknar sådana i sitt korta svar.

Bouij skriver att det kliar i fingrarna att bemöta Görans tidigare inlägg. Ja, men var finns då den sakliga kritiken? Är det helt enkelt så att Bouij ogillar Görans kunskaper och slutledningar om ett Ryssland i förändring, därför att Bouij inte tycker om landet Ryssland?

Lars Idon Andersson